Protože se všeobecně ví o existenci středočeských Zákolan, tak někde poblíž zákonitě musejí být i Předkolany. Není tedy divu, že v obci s tak pěkným jménem se každoročně pořádá předkolo Porty.
Je to už několik let, co právě v Předkolanech vzniklo pětičlenné hudební seskupení s nepříliš ambiciózním názvem Žabaři. S velkým nadšením hráli trampské písničky i countryovky, prokládali je velmi svéráznou vlastní tvorbou a nedávali si žádné vysoké umělecké cíle. Protože se ale v místě jejich působiště konalo předkolo Porty, rozhodli se na něj přihlásit. O nic nejde, prostě si zahrají pár písniček před místním publikem, od porotců dostanou užitečné rady a to jim pomůže v další práci. Na postup nepomýšleli, koneckonců hráli spolu teprve pár měsíců.
Nadešel den D a Žabaři jakožto zahajující kapela předstoupili na portovní publikum před odbornou porotu doplněnou jednociferným počtem místních diváků. Vystoupení se bohužel moc nepovedlo. Tréma, rozlaďování nástrojů, nekvalitní ozvučení - spousta důvodů by se dala najít. A po Žabařích přicházely na pódium povětšinou skvěle sezpívané trampské kapely, jedna za druhou a všechny minimálně o třídu výš. Samozřejmě s tím samým ozvučením...
Žabaři dokonce uvažovali nad tím, že vzdají plánovaný pohovor s porotou. Nakonec se nechali přesvědčit kapelníkem a odevzdaně se odploužili před popravčí četu.
Porota zahltila Žabaře sáhodlouhým výčtem chyb. Zpomalená basa, tím pádem celý rytmus slušně řečeno v háji, falešný zpěv, špatná práce s mikrofony, žánrová roztříštěnost a nudné aranže, přičemž zpěvák se zpěvačkou zpívají v refrénech unisono a přesto se navzájem rozlézají. Atd., atd. Vynadáno od poroty nedostal pouze jeden člen kapely, ten nejlínější. Na doprovodných kytarových partech totiž celkem neměl co zkazit. Sice měl navíc zpívat druhé hlasy ve sborech a obohacovat unisono hlavních zpěváků, ale svévolně se na to vykašlal a porota to pochopitelně nevěděla, takže místo něj to schytal kapelník za nudné aranže.
Na druhou stranu porotci našli na Žabařích i plusy, například viděli velký potenciál ve vlastní tvorbě. Předseda poroty vysloveně litoval, že už se nedávají zvláštní uznání za texty jako dřív.
Závěrem se od porotců Žabaři dozvěděli několik zajímavých tipů, například že v sousední obci žije uznávaný hlasový pedagog a že by ho ve vlastním zájmu měli navštívit, pokud se chtějí pohnout z místa.
Krokem zpráskaných i spráskaných psů odcházeli z kulturního domu. Úplně zapomněli na to, že si tu Portu chtěli "jenom tak zkusit". Přesunuli se do zkušebny a začala bouřlivá diskuse.
"To byla vostuda, já radši ani nepůjdu ven", sdělil basák své dojmy.
"Dyť tam bylo pár diváků, každej čučí doma na bednu. Ale jinak máš pravdu, máme co dohánět", odpověděl dvorní textař a zpěvák v jedné osobě.
"Jak to že ses vybod na druhý hlasy?!", nepříčetně burácel kapelník směrem ke kapelnímu lemplovi, div že ho nechytl pod krkem.
"Já jsem nechtěl, abych se za svůj výkon musel stydět. Než zpívat falešně, to je lepší mlčet. A udělal jsem dobře, protože mi nic nevytkli."
"Vytkli nám nudný aranže, to ti je jedno? Tam měl bejt aspoň trochu plnej sbor."
"Mně nevynadali, skončil jsem s čistým štítem, tak si to vyřiďte mezi sebou", rezolutně vycouval lempl z další diskuse.
Další téma nadhozené zpěvačkou: "Těm ostatním kapelám, to krásně zpívá. Jak to, že nám to nejde?"
"Protože spolu hrajeme sotva půl roku. Musíme cvičit, cvičit a cvičit, aby to bylo lepší. A toho pedagoga navštívíme", odpověděl kapelník.
"Pedagog mě nezajímá, přece to sama vím, že umím zpívat."

"Ale může nám poradit. Taky jsme nedopadli úplně blbě, pochválili nám texty", ozval se poněkud sebechvalně kapelní textař.
"Ostatní maj daleko hezčí písničky než my."
"Ale my jsme asi zajímavější, když hrajem něco jinýho než ostatní. Toho bysme se měli držet."
Zpěvačka si zlostně dupla: "Já chci zpívat hezký písničky!!! Těch už je spousta, tak nevím, proč je nehrajem a místo nich zkoušíme ňáký voloviny!"
Kapelník zasáhl: "Repertoár dořešíme potom. Určitě ale budeme muset zapracovat na sborech. A počítej s tím, že budeš muset občas zpívat druhej hlas, ne furt to unisono."
"No jó, co mám s váma dělat."
Nakonec se Žabaři usnesli, že začnou dřít a dřít a dřít, aby se jim někdy v budoucnu podařilo postoupit dál. Odhlasovali si změnu stylu a od té doby se prezentovali jako seriózní moderní trampská kapela. Na Portu se ale zatím nehlásili, protože se chtěli opravdu pořádně připravit. Výsledky jejich usilovné práce se začaly dostavovat. Sbor zněl plně a zapojovali se do něj všichni členové, což bylo dřív nemyslitelné. Spolupráce s hlasovým pedagogem se plně osvědčovala a uznávala to dokonce i zpěvačka, dříve nepřístupná jakékoliv kritice.
Po několika letech se Žabaři rozhodli opět přihlásit na Portu. Dle mínění většiny členů už měli takovou úroveň, že by o jejich postupu nemělo být pochyb.
Jedna pochyba se však vloudila, když moderátor představil porotu. Kromě tradičních porotců tu totiž zasedal nelítostný MK, údajný zabiják tradičních portovních hodnot. Byl vlastně přítomen už před lety při žabařské portovní premiéře, ale tehdy nebyl v porotě. Zato napsal do Folktime článek obsahující větu "domácí Žabaři nás přesvědčili o tom, že lepší jméno pro kapelu si těžko mohli vybrat". Naštěstí v té době nikdo ze Žabařů nedisponoval internetem, zjistili to až asi dva roky poté.
Jedna kapela za druhou odehrály své vystoupení, kvalitativně byly zhruba na podobné úrovni jako před lety. Pouze Žabaři se znatelně zlepšili. Nic nezkazili, nic nezapomněli, dokonce i kapelní lempl odzpíval svůj part vzorně. Potlesk nic moc, ale co očekávat při těch osmi divácích...
Nadešla chvíle vyhlašování vysledků. Nikdo z Žabařů ani nedýchal, všichni byli stoprocentně přesvědčeni o svém postupu...
... a stejně nepostoupili.
Postoupila nějaká hlučnější folkrocková kapela z okresního města.
Když Žabaři výhružně napochodovali na pohovor s porotou, sám MK si vzal slovo. "Vy hrajete skoro totéž, co většina ostatních kapel. A například Ozvěna z Brna takhle hrála už dávno před vámi a samozřejmě líp. Takže máte na vybranou. Buď se přejmenujete na Ozvěny Ozvěny, ale to říkám i těm ostatním a všichni se nemůžete jmenovat stejně. Takže doporučuju druhou možnost: najít si vlastní tvář."
"My jsme tam... měli chyby?", hlesl kapelník z posledních sil.
"Udělali jste obrovský pokrok, chyb tam bylo minimum, ale ztratili jste originalitu. Jste jenom jedni z mnoha. Tenkrát před lety jste zahráli hrozně, ale pamatuju si vás dodnes, i když jste se tady dlouho neukázali. Prostě jste vybočovali z řady. Ostatní kapely si pamatuju jenom díky tomu, že je tady vidím příští rok znova. Nikam se neposunou, hrajou si to svoje, sice dobře, ale pak na ně přijde tolik diváků, kolik jich tady dneska máme."
To znělo logicky, ale zklamání z nepostupu zatím převažovalo.
Opět následovala bouřlivá diskuse ve zkušebně.
"Tolik se snažíme, celý roky dřeme a je to všechno k ničemu", stěžoval si kapelní lempl.
Zpěvačka vyjádřila jinými slovy zhruba totéž, ale do slušného serveru to nelze zaznamenat.

Kapelník jí nelítostně odpověděl: "Ty si stěžuj akorát na sebe. Kdo furt chtěl ty hezký písničky? Ostatní je hrajou a postoupili snad? Nepostoupili."
"Asi by to chtělo hrát i country, jako když jsme začínali", navrhl basák.
"To je pravda. My jsme hráli country i trampskou, proto jsme říkali, že jsme obojživelníci. Dokonce z toho vzniklo naše jméno", rozpomněl se kapelník.
"No jó, to se vůbec nepamatuju. Já myslel, že to souviselo s písničkou U tří louží."
"A já myslela, že když už jste byli žabaři, tak proč hledat jiný jméno."
"No rozhodně teď víme, co bysme v příštím roce měli dělat."
Kapelní textař se vložil do diskuse: "Poslední dobou jsme furt přebírali repertoár, takže teď mám v šuplíku spoustu textů i nějaký melodie, nehrajeme je a snad jsou lepší než ty starý."
"Tak je příště přines, uděláme výběr."
Během následujícího roku se Žabařům konečně podařilo skloubit kvalitu s originalitou. Když přišli na předkolo, o postupu radši vůbec nemluvili. A zrovna to vyšlo! Dokonce i sám MK je chválil.
Později mu při jedné příležitosti Žabaři zazpívali popěvek na známou melodii "Okie from Muskogee":

Mezi úspěchem a propadákem
je hranice tuze přetenká,
dobrou radu nebereme hákem,
zazpíváme ódu na eMKá.

Jak to v té písničce bylo dál, to už nevím. Ale mysleli to upřímně.
P. S. Ale v jedné věci s MK stejně nesouhlasím. To když chce některým soutěžícím naznačit, že by měli s hudbou definitivně přestat. Někdy stačí v kapele jedna dvě personální změny a je všechno jinak (vlastní zkušenost).